

ČESKÁ

Regina legionis

listopad 2020

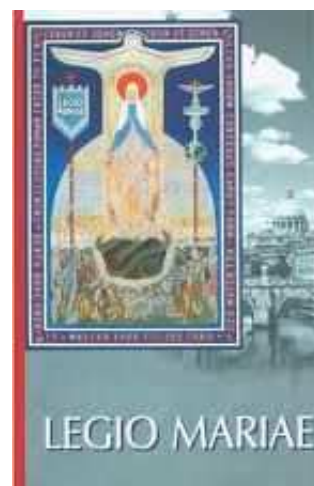
3/2020

Informační občasník Mariiny legie v Čechách a na Moravě

Z PŘÍRUČKY MARIINY LEGIE

Legionář a mystické tělo Kristovo (část)

Již na první schůzce byl zdůrazněn nadpřirozený charakter služby, kterou se legionáři chtěli zabývat. Jejich přístup k ostatním měl být plný laskavosti, ale jejich motivy neměly být pouze přirozené. Ve všech, kterým sloužili, měli vidět samotného Ježíše Krista. Co konali pro druhé, jakkoli ubohé a pohrdané, měli vědomě dělat pro samého Pána podle jeho vlastních slov: „Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Tak, jak bylo na první schůzce, je tomu i nadále. Nelze šetřit úsilím, aby si legionáři uvědomili, že tento motiv musí být základem jejich služby, podobně jako disciplína a vnitřní soudržnost Legie spočívají na stejném principu. V důstojnících a v sobě navzájem musí rozpoznat a ctít samého Krista. Aby tato přetvořující pravda zůstala vtištěna do mysli členů Legie, je uložena ve Stálých pokynech, které se čtou každý měsíc na schůzce prezidia. Zdůrazňuje se v nich kromě toho další princip: legionář musí své dílo konat v duchu jednoty s Marií, poněvadž je to ona, která pracuje v legionáři, ona, která skutečně jedná.



Z RAKOUSKÉ REGINY LEGIONIS 2/2020

Vážení duchovní vůdci! Milí aktivní a modlící se členové! Milí přátelé Mariiny legie!

Už mnoho let se legionáři v celém Rakousku snažili podporovat odevzdání se Ježíši skrze Marii prováděním „33 kroků“. Nyní kráčíme velkými kroky ke

stoletému výročí ML. Je důležité zastavit se a věnovat pozornost základům, na kterých je Legie vybudována. Chtěli bychom povzbudit legionáře, aby se společně s pomocnými legionáři, přáteli, známými a příbuznými otevřeli duchu sv. Ludvíka Maria Grigniona z Montfortu a za pomoci textů „Zlaté knihy“ uskutečnili odevzdání se Ježíši skrze Marii. Určitě to obnáší pořádný kus práce a vyžaduje to mnoho úsilí, ale Matka Boží nás za to bohatě obdaruje svými milostmi.

Ve víře, že tímto aktem důvěry bude Legie posilněna a obnovena vás zdraví srdečně

Elisabeth Ruepp, prezidentka rakouského senátu

Maria Regina Herchl: Studium Příručky

Snad jste už také přišli na to, že Příručka je opravdová pokladnice – všechno, co potřebujeme vědět o Mariině legii, je zde srozumitelně vyloženo: Počínaje původem a cílem Legie, přes ducha, náboženskou orientaci, Marii, apoštolát, schůzky prezidia, vyšší rady atd. - stačí si jen krátce prohlédnout obsah Příručky k objevení mnoha nádherných témat.

Už v roce 1928 položil Frank Duff v Příručce duchovní a praktické základy Mariiny legie. Tato první Příručka obsahovala 60 stránek a zahrnovala jako v zárodku plném síly všechno, co je v dnešním vydání podrobněji rozvedeno.

Pokud máme v tomto článku mluvit o studiu, nechme promluvit samotnou Příručku. Studium Příručky patří k základním povinnostem nás legionářů. Je to vlastně úplně jasné: pokud neznáme Příručku, neznáme ani Mariinu legii a nemůžeme systém Legie správně použít. Příručka nám k tomu říká v kapitole 33, podkapitola 10: „Každý člen má povinnost důkladně studovat Příručku. Ta obsahuje v nejstručnějším souhrnu vše, co správně vyškolený legionář má vědět o zásadách, pravidlech, metodách a duchu organizace.“

Týdenním studiem v prezidiu má být Příručka systematicky zpracovaná. Když je při schůzce určen určitý úsek ke studiu, vlastní práce se provádí doma – totiž pozorné pročtení určeného úseku. Je dobré, poznamenat si do sešitu vlastní úvahy. Při diskusi se nemá jen opakovat přečtené, ale zkusit formulovat vlastními slovy. Samozřejmě je zde také prostor pro otázky. V rámci jedné legionářské akce bylo navrženo, pročíst si studium již krátce po schůzce, aby v nás mohlo do příštího týdne působit a my mohli lépe pochytit obsah. Studium má být spíše dílo zbožnosti než intelektuální cvičení a máme ho provádět se stejným zápalem jako apoštolát. Jen nebe je naším svědkem, jak důkladně jsme se připravili. (Srovnej Přílohu 10).

Pobídkou k důkladnému studiu Příručky nám mohou být slova Tomáše Akvinského: „Čti jedinou knihu. Snaž se rozumět všemu, co slyšíš nebo čteš. Dosáhni jistoty v tom, o čem pochybuješ.“ (Kap. 33, podkapitola 10)

Příručka je také důležitým pomocníkem, když přijdou otázky. Je vlastně „návodem k použití“ pro Mariinu legii. Když začíná provoz nějakého nového stroje, čte se také návod k použití, případně se v něm hledají odpovědi na otázky. Obsah a věcný rejstřík jsou zde velkými pomocníky.

Práce s věcným rejstříkem je skvělý způsob studia Příručky. Nejlépe, když si teď vezmete Příručku do ruky a najdete nějaký výraz ve věcném rejstříku. Zde jsou zadané stránky, na kterých je možno k tomuto výrazu něco najít. Pročtete si všechna tato místa. Má to ten efekt, že se nám vše lépe spojí dohromady. I když si myslíme, že už Příručku dobře známe, vždycky v ní objevíme něco nového. Legionáři se budou domnívat, že Příručku prostudovali, pokud ji pozorně přečetli dvakrát až třikrát. Ale ani desáté nebo dvacáté čtení nepřinese takovou úroveň poznání, jakou si Legie přeje. (Kap. 18, bod 11) Každá myšlenka, která je zde obsažena, má být legionářům důvěrně známá. K tomu může být velkou pomocí také allocutio.

Kolik je 5 nebo 10 či 15 minut času během jednoho dne? Skoro nic! Najděme si vědomě čas, alespoň pět minut denně si číst v Příručce – bude to dobrý krok k seznámení se s jednotlivými myšlenkami.

Ingrid Österreicher: Zážitek z naší legionářské práce

Při jedné naší schůzce prezidia jsme se rozhodli, že opět navštívíme našeho bývalého duchovního vůdce P. Andrease. Tak dostaly dvě legionářky od naší prezidentky za úkol, jet do domova důchodců, kde tento kněz bydlí. Rozhodly jsme se, že pojedeme hned po zítřejší ranní mši a následné modlitbě růžence. V osm hodin jsme již slavily mši svatou s naším farářem, a zároveň toto ráno tam byl i čínský kaplan. Pozvali jsme kaplana Josefa, aby jel s námi, neboť P. Andreas byl mnoho let v Taiwanu a trochu se spolu znali, takže si mohli společně zavzpomínat. Mezitím druhá legionářka sehnala putovní sošku Panny Marie, takže jsme měli nebeský doprovod. Protože jsme nebyli ohlášení, nevěděli jsme, co nás čeká. Ale všechno šlo dobře, jedna sestřička právě doprovázela P. Andrease s chodítkem do jeho pokoje. Měl velkou radost, když nás uviděl. Obzvláště měl radost z Matky Boží, se kterou jsme ho přivítali, ale která ovšem u něj v pokoji mohla zůstat jen určitou dobu. Vyprávěli jsme mu novinky z našeho prezidia a z farnosti, které ho velmi

zajímaly. Také s P. Josefem si pohovořili. Také jsme si zazpívali, pomodlili se desátek růžence a dostali požehnání. Potom už byla doba oběda a my jsme doprovodili P. Andrease do jídelny. Radostně a v srdci obohaceni touto návštěvou jsme se vraceli domů.

Z KONCILIA DUBLIN DUBLIN SEVER

Kurie Veneranda: jedno prezidium s 8 aktivními členy a 20 pomocnými členy převzalo domácí návštěvy a domácí práce v hostelu Morning Star. Věznice Mountjoy je navštěvována každý víkend a vězni se těší na návštěvu legionářů. Členové hovoří s muži o své víře, rozdávají růžence a také navazují kontakt s vězeňskými důstojníky.

Betlémská kurie: Jedno prezidium se 6 aktivními a 14 pomocnými členy provádí každý týden pouliční apoštolát podél promenády v centru města. Členové nabízejí lidem zázračné medailky a vysvětlují její duchovní význam, přitom se setkávají s lidmi mnoha různých národností a vyznání. Členové také propagují měsíční „Frank Duff Holy Hour“ v Church Street a pomáhají při ní.

Kurie Exaltata: Členové doručovali časopis Maria Legionis do poštovních schránek lidem, kteří si ho předplatili.

Curia Porta Coeli: Během několika posledních měsíců byli legionáři povzbuzováni, aby se modlili modlitby Legie a růženec v době, kdy mělo probíhat jejich týdenní setkání prezidia. Členové se také zúčastnili 54-denní růžencové noveny.

Kurie Presentata: Kvůli koronaviru bylo v březnu v hostelu Morning Star přijato rozhodnutí o uzavření do karantény. 15 z 63 obyvatel, kteří to obtížné nesli, se předem rozhodlo najít alternativní ubytování u rodiny nebo přátel. Tři indooroví bratři a členové hostelového prezidia se starali o provoz domova během této doby. Bratři, kteří nebydlí v domově, zařídili sociální pomoc, důchody, léky a dalších potřeby obyvatel. Místní restaurace dodávala hotová jídla pro obyvatele několikrát týdně. Někteří obyvatelé pomáhali s úklidem hostelu, mytím nádobí po jídle, přípravou sendvičů a prodejem a distribucí cigaret a tabáku. Každý den mohla být sledována mše svatá přes internet a všechny velikonoční obřady bylo možno shlédnout na velké obrazovce v denní místnosti. Tyto obřady, stejně jako každodenní růženec v 19 hodin a 21 hodin byly také velmi hojně navštěvovány. Legionáři cítili, jaké

je to privilegium a čest pracovat po boku Panny Marie v hostelu Morning Star během této doby.

Hostel Regina Coeli, domov až pro 35 žen, šel trochu odlišnou cestou než Morning Star. Rozhodl se otevírat o něco později během dne a zavírat dříve večer. Vzhledem k věku někteří legionáři pracující pravidelně v hostelu tam nemohli pracovat během této doby. O hostel se staraly převážně tři sestry a někteří důstojníci prezidia Regina Coeli spolu s dalšími legionáři. Obyvatelky mohly využít služeb místního kapucínského denního centra, které jim poskytovalo každodenní snídani nebo oběd. Ve venkovní zahradě před hostelem byly konány křížové cesty.

Kurie Consolata: "Mariánský den", který se měl konat v dubnu, byl pořádán v červnu přes internet pomocí Zoom. Název konference byl "Nový svět Marie", výraz používaný Frankem Duffem. Konference se zúčastnilo více než 300 lidí, včetně Jeho Excelence papežského nuncia arcibiskupa Jude Thaddeuse Okola, který poté poděkoval Legii. Byly použity modlitby Legie a požehnání bylo uděleno P. Brendan Walshem, hostujícím řečníkem. Jedna legionář podala svědectví popisující její cestu z Ukrajiny do Dublinu a její odpovídající cestu víry; cesta, která ji přivedla přes hnutí New Age, presbyteriánskou církev nakonec do katolické církve a Mariiny legie. Jeden aktivista pro-life měl přednášku o Panně Marii Guadalupské a zázraku Tilma (pláští) svatého Juana Diego. Dvě přednášky byly uvedeny s názvem "Zdrávas, plná milosti" a "Panna Maria a eucharistie" a jeden mladý muž mluvil o svém návratu do praxe katolické víry. Zpětná vazba z konference byla velmi pozitivní, a to natolik, že bylo rozhodnuto uspořádat následnou konferenci, které se zúčastnilo 200 lidí.



PŘÍSPĚVKY LEGIONÁŘŮ

Z promluvy pana biskupa Herbsta na komitii v červenci 2020

Pan biskup reaguje na duchovní četbu. Reaguje na naléhavost s jakou Frank Duff žádá, aby se v Mariině legii nic neměnilo. Asi zřejmě někteří lidé chtěli Mariinu legii poopravit k svému obrazu. Za času Velké Moravy kníže Rostislav si přeje, aby do země přišli misionáři, kteří by slovanským jazykem přinesli evangelijní zvěst. Přichází Cyril a Metoděj. Ti srozumitelným jazykem vykládají Boží slovo, na které lidé čekají. Uplynulo tisíc let a schází se II. vatikánský

koncil a dochází k liturgické obnově. Jeho zásadní přínos je slavení bohoslužby v národních jazycích. V Církvi se změny dějí a někdy je to zásadní. Hlavní je, co Frank Duff považuje v Legii za podstatné! On považuje za podstatné zasvěcení se Panně Marii, spolehnout se na Její pomoc a též evangelizaci. Každý legionář má mít především evangelizační úsilí a předávat jej dále. My máme vyšší věk, nechceme jít do konfliktu, zažili jsme již odmítnutí - „již neobtěžujte“. Apoštolát však máme dělat. Přemýšlíme, jakým nejlepším způsobem. Někteří kněží jsou horliví a apoštolsky smýšlející a pomohou nám. Četli jsme kapitolu Příručky „Neměnný systém Legie“ a je to psáno proto, aby některý člověk Legii nerozvracel. Čechy ale nejsou Irsko, neplatí ve všem jedna šablona. Myšlenka je dobrá, člověk se evangelizací zabývá, modlí se a to je důležité. Pan biskup nás chce v apoštolátu povzbudit.

Zapsala Eva Peroutková

Na Tvůj příchod čekáme

(referát na Patricijském setkání)

„Ejhle, Hospodin přijde a všichni svatí jeho s ním; a bude v onen den světlo velké, aleluja.“

Pokusila bych se tento krátký referát poskládat z úryvků z rorátních zpěvů. V těchto překrásných adventních písních plných pokladů jsem našla vše potřebné, ani nebude potřeba citovat Písmo.



Za pár dní začíná advent. Slovo advent znamená „příchod“. Příchod Pána Ježíš při jeho narození v Betlémě, příchod Božího Syna na svět, který si budeme znovu připomínat a oslavovat o vánocích. A v době adventní bychom na to měli nejen pasivně čekat, ale také se připravovat. Aby nám to lépe šlo, připomínáme si čekání, nebo spíš toužebné očekávání, celého světa:

„Po mnoho let čekal ho svět na zem něž přišel.“

„Kterého nám zvěstovali dávní prorokové, o něj vroucně k Bohu lkali světa národové.“

Čekání, které začalo už u Adama a Evy.

„Radostné Děťátko od věků žádáno, hned při počátku světa v ráji zaslibováno.“

„Což byl Adam ztratil kdys v ráji hříchem svým, Ježíš Kristus vrátil zas dětem Eviným.“

Pokračovalo přes Abraháma a všechny praotce a proroky Izraelského národa až k Janu Křtiteli, kterého advent také rád připomíná.

„Mnozí spravedliví, proroci a králi, Spasitele viděti žádali. Mojžíš, Samuel s Davidem, Izaiáš s Jeremiášem spolu hlasy toužebnými volali: Ukaž tvář svou nejdražší, prolom nebesa a sestup, Mesiáši!“

Připomínáme si zvláště i Pannu Marii, prosíme ji o pomoc a snažíme se řídit jejím příkladem.

„Rodičko Boží vznešená, nebes bráno otevřená, přejasná hvězdo nad vodami, v našich nesnázích zůstaň s námi.“

„Panno blahoslavená, hle, anděl nese zvěst, milost Pána veliká, že tobě dána jest.“

Ale:

„Co již dávní proroci lidem zvěstovali, Duchem svatým pohnuti viděti si přáli, Krista Pána vtělení v život Panny čisté, toho jsme se dočkali v tomto čase jistě.“

Příchod Pána Ježíše při jeho narození si připomínáme, ale už na něj nečekáme. Proč se tedy při mši svaté modlíme: *„Tvou smrt zvěstujeme, Tvé vzkříšení vyznáváme, na Tvůj příchod čekáme.“* Říkala jsem si kdysi: Co znamenají ta slova, jistě něco důležitého, když je říkáme hned po proměňování. Až po čase jsem našla odpověď, která se mi zalíbila: Dá se říct, že to jsou znaky živé víry, pro koho toto není důležité, nemá živou víru. Je potřeba Jeho smrt zvěstovat, Jeho vzkříšení vyznávat a na Jeho příchod čekat. Když ta slova říkám, kladu si také nejednou otázku: Dělán to? A zase se našla nějaká odpověď: Už tím, že se s vírou účastníme mše svaté to děláme: Při mši svaté se zpřítomňuje Kristova smrt i jeho vzkříšení, při mši svaté Ježíš skutečně přichází... Poprvé přišel Pán Ježíš při svém narození. A má přijít zase. Jak je to tedy s tím druhým příchodem? Poslouchejme pozorně:

„Převznešený hosti náš přijď k nám ve svátosti, navštiv duše pokorné z nebeské výsosti.“

„Přijdi, Pane, přijdi k nám, pokrmem buď nám ty sám.“

„Otcové svatí z noci temnot volali tak bez přestání. I my živí zde na zemi volejme: V srdce naše ať vstoupí, svou milostí v nás přebývati ráčí.“

„Ježíš Kristus, z rodu Davidova král, přijde zas, by k soudu všechny lidi zval.“

Pán Ježíš k nám skutečně přichází v eucharistii, skutečně přebývá ve své Církvi a v srdcích svých věrných svou milostí. Pán Ježíš ale také přijde na konci světa, aby soudil živé i mrtvé.

To vše jsme si vlastně připomínali tuto neděli při svátku Ježíše Krista Krále. Kristus je skutečný Král, vládne světu i dějinám, vládne v lidských srdcích.

„Pán, hle, Synu Tvému dá vládu světa slavnou, stolec krále Davida, říši jeho dávnou. V domě Otce Jakuba králem bude mocným, věčně bude kralovat synům izraelským.“

Pojďme si projít ještě jednu rorátní píseň, kde se zpívá dokonce o čtyřech příchodech Krista. Na první poslech je trochu nesrozumitelná.

„Krista čtvero příští (přeloženo do češtiny: Kristovy čtyři příchody) Písmo svaté jistí: nejprvnější v těle, druhé v duši celé, třetí při skonání, čtvrté o vzkříšení.“

Ještě jednou pomalu:

„nejprvnější v těle“ – myslí se Kristovo narození o němž mluví další sloka:

„Proč nejprv přišel k nám a narodil se nám, praví svaté Čtení: by kázal spasení, k pokání nás volal, mnohé uzdravoval.“

„Druhý příchod jeho do srdce lidského: mocí svého slova nás utvořit znova; tluče u tvých dveří, každý mu otevři.“

Tento příchod se uskutečňuje stále, Pán chce k nám přicházet stále, každý den, pořád.

„Třetí příchod čeká při smrti člověka: proto velí bdíti a střízlivě žíti, neboť člověk neví, kdy se smrt dostaví.“

„Čtvrtý příchod bude, až den soudný přijde: v onu slavnou dobu vstanou mrtví z hrobu; tu by rád ne jeden skryl se před svým Pánem.“

Co říct na závěr?

„Čiňme pravé pokání, špatný život změňme, jako věrní sluhové Pána vyčkávejme. Stále stojí u dveří, ustavičně tluče, zda by našel čistý dům u tebe, člověče.“

„Matku jeho Marii všichni v úctě mějme a co Pán jí zvěstoval, sobě rozjímejme.“

„Učiň pro své vtělení, všemohoucí Pane, ať s čistotou srdečnou na tebe čekáme.“

Amen.

M. J.

Příspěvky pro další vydání R.L. můžete posílat na adresu: jelinkova.milada@seznam.cz
nebo

Milada Jelínková

Žacléřská 19, 197 00, Praha 9 – Kbely